

SAMENVATTING

104527 - Interpretatiegeschil VO- o.a. 7 en 8 WMS (informatieverstrekking), 28 WMS (faciliteiten, kosten rechtsbijstand), ontvankelijkheid.

De Commissie is van oordeel dat:

- zij bevoegd is om van het geschil kennis te nemen en de OGMR ontvankelijk is in het verzoek;
- de (G)MR aan artikel 7 WMS niet rechtstreeks een recht op overleg met of informatieverstrekking door het bevoegd gezag kan ontleen;
- dat het ter beschikking stellen van een adressenbestand van alle ouders is aan te merken als het "gebruik van voorzieningen" als bedoeld in artikel 28 lid 1 WMS;
- "alle inlichtingen", zoals genoemd in artikel 8 lid 1 WMS, onder meer omvat alle stukken betreffende een aangelegenheid met betrekking waartoe de (G)MR een hem toekomende bevoegdheid uitoefent of (binnen afzienbare termijn) zal uitoefenen, inclusief relevante achterliggende stukken en bescheiden, waarbij het bepaalde in artikel 8 lid 1 WMS niet ertoe strekt een geleding of een individueel lid van de (G)MR een recht op alle inlichtingen te verschaffen indien de uit te oefenen bevoegdheid toekomt aan de (G)MR als geheel;
- de vraag of de beoogde medezeggenschapsstructuur voor een samenwerkingsorganisatie in overeenstemming is met de WMS geen betrekking heeft op de school zelf, maar op die organisatie, zodat het verzoek op dit onderdeel niet ontvankelijk is;
- artikel 28 lid 2 WMS zó dient te worden gelezen dat een aanspraak op vergoeding van kosten van medezeggenschapsactiviteiten niet alleen toekomt aan de (G)MR, maar ook aan een afzonderlijke geleding, in die gevallen dat sprake is van het uitoefenen van aan die geleding opgedragen taken;
- de wettelijke bepaling inzake de redelijkerwijs noodzakelijke kosten impliceert dat het louter vooraf in kennis stellen van het bevoegd gezag dat een medezeggenschapsorgaan een concreet voornemen heeft dat gepaard zal gaan met kosten niet voldoende is, in die zin dat deze mededeling dient te worden gevolgd door op het bereiken van overeenstemming gericht overleg tussen de betrokkenen.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

de ouder/leerlinggeleding van de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad van A te B,
verzoeker, hierna te noemen de OGMR
gemachtigde: mr. K.J. Slump

en

het College van Bestuur van A, verweerder,
gemachtigde: mr. M.F. Groen

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij verzoekschrift met bijlagen van 23 april 2010, ingekomen op 26 april 2010 en aangevuld d.d. 11 mei 2010, heeft de OGMR bij de Commissie een interpretatiegeschil ingediend.

Het bevoegd gezag heeft verweer gevoerd bij schrijven van 3 mei 2010, aangevuld op 27 mei 2010. Het bevoegd gezag heeft daarin onder meer aangegeven dat de OGMR niet als partij in het geschil kan optreden omdat de GMR zich voor het aanhangig maken van het geschil bij meerderheidsbesluit heeft opgeheven. Het bevoegd gezag heeft daaraan de conclusie verbonden dat de personen die het geschil aanhangig hebben gemaakt geen leden zijn van enige OGMR en reeds daarom niet-ontvankelijk zijn, zodat in het geheel geen zitting behoeft plaats te vinden.

Naar aanleiding van dit standpunt, en mede acht slaand op de relevante onderdelen van het verzoekschrift, heeft de Commissie op 27 mei 2010 beraadslaagd over de exceptie van niet-ontvankelijkheid vanwege de gestelde opheffing van de GMR. De Commissie heeft partijen bij schrijven van 28 mei 2010 medegedeeld dat zij voorshands van oordeel is dat het meerderheidsbesluit tot opheffing van de GMR dan wel tot collectief terugtreden van de GMR geen steun vindt in de wet en de toepasselijke reglementen en derhalve als een rechtens niet-genomen besluit c.q. nietig besluit moet worden gezien. De Commissie heeft daaraan de beslissing verbonden om geen tussenuitspraak te doen over de ontvankelijkheid en om het geschil als geheel te behandelen op de zitting van 20 september 2010.

Tevens heeft de Commissie de OGMR in de brief van 27 mei 2010 enkele vragen gesteld. Bij schrijven van 10 juni 2010 heeft de OGMR deze vragen beantwoord. Het bevoegd gezag heeft bij brief van 17 juni 2010 het verzoekschrift aangevuld en gereageerd op het schrijven van de OGMR.

De mondelinge behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 20 september 2010 te Utrecht.

De OGMR is ter zitting vertegenwoordigd door K, L en M, leden, bijgestaan door de gemachtigde en U, juridisch adviseur.

Het bevoegd gezag is ter zitting vertegenwoordigd door R, bestuurder, bijgestaan door de gemachtigde.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

A (verder te noemen A) is een openbare school voor gymnasium, atheneum, havo, vmbo, praktijkonderwijs en H. Het bevoegd gezag van A bestuurt twee scholen: het A, met zes locaties, en J.

Op beide scholen van A fungeert een medezeggenschapsraad (MR). Op grond van artikel 4, lid 2 van het Medezeggenschapsstatuut B (hierna: het Statuut) bestaat de de ouder/leerlinggeleding van de MR van A uit zeven leden, te weten: één lid gekozen door en uit de bij A ingeschreven leerlingen van C (verder te noemen C) of hun ouders, drie leden gekozen door en uit ouders van de locaties D, E, F, G en H en drie leden gekozen door en uit de leerlingen D, E, F, G en H. Feitelijk werd de ouder/leerlinggeleding van de MR van A tot in het najaar van 2009 gevormd door de ouderleden L, N en K.

De gemeenschappelijke medezeggenschapsraad (GMR) wordt op grond van artikel 3 van het Statuut gevormd door alle leden van de MR van A, aangevuld met twee leden, afkomstig uit de personeelsgeleding respectievelijk de ouder/leerlinggeleding van de MR van J. Nu vanuit J geen ouder/leerling naar de GMR was afgevaardigd, bestond (ook) de ouder/leerlinggeleding van de GMR tot in het najaar 2009 feitelijk uit de ouderleden L, N en K.

A houdt - door middel van een daartoe opgerichte coöperatieve vereniging - samen met het S en het T de C in stand. Leerlingen van de klassen 3 en 4 vmbo van A volgen onderwijs aan de C.

Voor de C is geen met zowel de WMS als de Wet medezeggenschap onderwijs 1992 (vanwege de deelname van het ROC) in overeenstemming zijnde structuur voor de medezeggenschap gevonden. Tijdelijk, tot 1 oktober 2009, heeft een - niet op de wet steunende - Commissie Medezeggenschap C (CMS) gefunctioneerd. Om voor zover mogelijk in de lacune op het gebied van medezeggenschap voor personeel, ouders en leerlingen van A op de C te voorzien zijn vervolgens in het najaar van 2009 c.q. het voorjaar van 2010 een leerling (O) en een ouder (M) van de C toegetreden tot de GMR. Tevens hebben twee leerlingen van andere locaties (P, Q) vacatures in de ouder/leerlinggeleding van de GMR ingevuld. Voorafgaand aan het vervullen van de plaatsen door M, O, P en Q zijn geen verkiezingen gehouden.

Op 21 april 2010 heeft de GMR een vergadering belegd. Alle leden - daaronder de zeven leden van de ouder/leerlinggeleding - zijn voor deze vergadering opgeroepen. Op de agenda stond als punt 7 'Concept verzoekschrift LGC WMS'. Aan het begin van de vergadering is op voorstel van het dagelijks bestuur van de GMR aan de agenda toegevoegd punt 4 'Collectief terugtreden (G)MR'. Het voorstel tot collectief terugtreden is bij meerderheid van stemmen aangenomen, waarna de vergadering is gesloten. Over agendapunt 7, betrekking hebbend op het voornemen van (een deel van) de ouder/leerlinggeleding om een interpretatiegeschil aanhangig te maken, is niet meer gesproken en besloten.

Een minderheid van de GMR, bestaande uit drie ouderleden (L, K en M) en ten minste één leerling (O), heeft zich op het standpunt gesteld dat het besluit tot collectief terugtreden niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen. Deze leden hebben daaruit de conclusie getrokken dat zij onverkort lid zijn van de GMR en gezamenlijk de OGMR vormen.

Het bevoegd gezag heeft zich daarentegen op het standpunt gesteld dat het besluit tot collectief terugtreden van de GMR rechtsgeldig is en heeft aangekondigd de verkiezing van een nieuwe GMR te zullen bevorderen.

Vanwege de financiële situatie van A heeft het bevoegd gezag een Plan van Aanpak opgesteld. Op 1 maart 2010 is een samenvatting van dit plan voor advies voorgelegd aan de GMR. Het bestuur van de C, bestaande uit de schoolleiders van de drie samenwerkende onderwijsinstellingen, heeft ten behoeve van de toekomst van de C een Position Paper opgesteld. Dit paper is op 1 maart 2010 door het bestuur van A ter kennisname aan de GMR verstrekt.

Het Plan van Aanpak A en het Position Paper waren beide ter bespreking geagendeerd voor de GMR-vergadering van 21 april 2010. Omdat de GMR eerder in die vergadering bij meerderheid had besloten tot collectief terugtreden, waarna de vergadering werd gesloten, heeft bespreking van de documenten niet plaatsgevonden.

3. HET STANDPUNT VAN DE OGMR

Ontvankelijkheid verzoek

De OGMR heeft zich verbaasd over het feit dat het bevoegd gezag de ontvankelijkheid van de OGMR ter discussie heeft gesteld.

Ten eerste kan de OGMR niet inzien dat het besluit van de meerderheid van de GMR van 21 april 2010 om collectief terug te treden, een rechtsgeldig besluit is. Naar haar opvatting zijn de niet afgetreden leden van de OGMR volwaardige leden van de OGMR gebleven en als zodanig bevoegd om een interpretatiegeschil bij de Commissie aanhangig te maken.

Ten tweede is er de kwestie van de samenstelling van de OGMR. Vanwege gebrek aan belangstelling aan de zijde van ouders (en leerlingen) is het oudergedeelte van de ouder/leerlinggeleding van de GMR van oudsher samengesteld uit leden van de ouderraden. Ieder jaar roepen de ouders uit de ouderraden tevergeefs andere ouders op om zich kandidaat te stellen voor de medezeggenschapsraad. Daarop hebben de ouderraden uit hun midden leden naar de (G)MR afgevaardigd. Het bevoegd gezag heeft de uit de ouderraden gekozen/benoemde ouders steeds als gesprekspartner in de (G)MR geaccepteerd. Daarom treft het argument van het bevoegd gezag dat de OGMR niet op basis van verkiezingen tot stand is gekomen, geen doel. Dat geldt voor de ouderleden die reeds langer in de (G)MR van A zitten (L, N en K), maar ook voor de later zonder uitdrukkelijke verkiezingen toegevoegde ouder en leerlingen (M, O, P en Q). Ten tijde van het toetreden van deze leden zijn geen beperkingen gesteld aan hun bevoegdheid om door middel van stemming aan de besluitvorming in de (G)MR deel te nemen.

Ten derde is er de kwestie van het besluit tot het indienen van een geschil. Ten tijde van de vergadering van 21 april 2010, waarvoor alle leden van de GMR waren uitgenodigd, bestond de ouder/leerlinggeleding uit zeven personen. Een meerderheid van die geleding, bestaande uit de leden L, K, M en O heeft besloten tot het indienen van het geschil. Ook indien aangenomen zou moeten worden dat niet alle ouders en/of leerlingen van de geleding stemgerechtigd waren, heeft een meerderheid van de ouder/leerlinggeleding voor zover wél stemgerechtigd, te weten de twee ouders L en K, het besluit genomen. Het besluit is genomen na afloop van de vervroegd beëindigde GMR-vergadering van 21 april 2010. Dat in de hectiek van de vergadering en de vroegtijdige beëindiging daarvan geen verslaglegging heeft plaatsgevonden, kan de OGMR niet worden tegengeworpen.

Interpretatiegeschil

De OGMR heeft de Commissie verzocht zich over zes kwesties van interpretatie van wet, statuut en reglementen uit te spreken waarover, naar de OGMR stelt, een geschil met het bevoegd gezag bestaat. Samengevat stelt de OGMR het volgende.

(1) Artikel 7 WMS biedt aan ouders het recht om in gesprek te gaan met het bevoegd gezag. Daartoe dient de OGMR door het bevoegd gezag in de gelegenheid te worden gesteld de mening van de achterban te raadplegen zonder inhoudelijke inmenging van het bevoegd gezag. Op grond van artikel 28 lid 1 WMS dient het bevoegd gezag de OGMR daarin te faciliteren, bijvoorbeeld door het ter beschikking van de OGMR stellen van het adressenbestand waarin de ouders van alle leerlingen zijn opgenomen. Dit adressenbestand is aan te merken als een voorziening als genoemd in artikel 28 lid 1 WMS.

(2) De OGMR stelt zich op het standpunt dat artikel 8 WMS met zich meebrengt dat zij over alle informatie dient te kunnen beschikken die zij nodig acht om haar taken naar behoren te kunnen vervullen. Dit recht komt volgens de OGMR toe aan ieder individueel lid van de GMR. Enkele leden van de OGMR hebben het bevoegd gezag vragen met betrekking tot het Plan van Aanpak voorgelegd, welke het bevoegd gezag geweigerd heeft te beantwoorden. De OGMR stelt zich op het standpunt dat artikel 8 WMS met zich meebrengt dat het bevoegd gezag de

OGMR die informatie verstrekt die zij redelijkerwijze noodzakelijk acht voor het vervullen van haar taken. Het aan de GMR verstrekken van uitsluitend een samenvatting van het Plan van Aanpak door het bevoegd gezag verdraagt zich niet met een juiste nakoming van de verplichting tot het verstrekken van informatie.

(3) Gelet op de bestuurlijke verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag van A voor de gang van zaken op de C is het Position Paper C aan te merken als onderwijsbeleid, ook van A. Derhalve dient de GMR ten aanzien van dit paper onverkort zijn bevoegdheden te kunnen uitoefenen. Door het beleidsstuk uitsluitend ter informatie aan de GMR voor te leggen wordt het vast te stellen beleid onttrokken aan iedere vorm van medezeggenschap.

(4) Het bevoegd gezag dient op grond van artikel 8 lid 6 WMS duidelijkheid te verschaffen over de beweegredenen en de gevolgen van het vaststellen van het Plan van Aanpak en het Position Paper. Op basis van de verstrekte informatie en het ontbreken van voldoende inzicht in de gevolgen van de voorstellen is een weloverwogen besluit tot instemming of advies onmogelijk.

(5) De OGMR en het bevoegd gezag verschillen van mening over de voorwaarden die moeten worden gesteld aan de medezeggenschapsstructuur binnen de C. De door het bevoegd gezag voorgestane constructie, waarin op de C een deelraad van A actief is, is niet in overeenstemming met de WMS, omdat in dat geval een deelraad van A medezeggenschap uitoefent ten aanzien van besluiten van een andere rechtspersoon dan A. De coöperatieve vereniging C kan bovendien niet als een school in de zin van de WMS worden aangemerkt.

(6) Met wisselende argumenten hebben de bestuurders van A en de C verzoeken van de OGMR om vergoeding van de kosten van rechtsbijstand afgewezen. Het bevoegd gezag was op de hoogte van het feit dat rechtsbijstand werd verleend aangezien het zelf met de rechtsbijstandverleners overleg heeft gevoerd. Bovendien heeft een van de leden van de OGMR al in een e-mail van 27 mei 2009 aan het bevoegd gezag verzocht de kosten voor de inhuur van een deskundige te voldoen. Daarmee is voldaan aan de voorwaarden van artikel 12 van het Statuut en dienen de kosten ter zake van de ten behoeve van de OGMR en de ouders van de CMS verleende rechtsbijstand te worden vergoed, aldus de OGMR.

4. HET STANDPUNT VAN HET BEVOEGD GEZAG

Ontvankelijkheid verzoek

Het bevoegd gezag is van opvatting dat het verzoek aan de Commissie niet-ontvankelijk is en stelt daartoe het navolgende.

Ten eerste is er het besluit tot collectief terugtreden. Het bevoegd gezag stelt dat de GMR op 21 april 2010 bij meerderheidsbesluit is opgeheven, althans dat alle leden collectief zijn teruggetreden. Artikel 8 van het Huishoudelijk reglement van de GMR bepaalt dat de GMR besluiten neemt met meerderheid van stemmen tenzij anders bepaald. Ter zake van het aftreden van de GMR is niets naders bepaald. Artikel 12 van het Huishoudelijk Reglement van de GMR bepaalt dat in gevallen waarin dit reglement niet voorziet, de GMR besluit. Deze artikelen tezamen genomen vormen voldoende basis voor het op 21 april 2010 door de GMR bij meerderheid van stemmen genomen besluit om de GMR op te heffen c.q. om collectief terug te treden. Dit besluit is rechtsgeldig. Omdat er geen GMR is, kan deze, of een geleding daarvan, niet langer een geschil voorleggen aan de Commissie.

Ten tweede is er de kwestie van de samenstelling van de OGMR. Volgens het bevoegd gezag is gebleken dat geen van de leden van de OGMR tot de gekozen leden van de GMR behoort. Dat geldt zowel voor de leden L, N en K, als voor de later toegevoegde leden M, O, P en Q. Ten tijde van hun toetreden is duidelijk aangegeven dat zij geen stemrecht zouden hebben. Ook om deze reden komt aan de leden L, K, M en O niet de bevoegdheid toe een geschil bij de Commissie in te dienen.

Ten derde is er sprake van een ontbrekend belang. Er zal een nieuwe GMR gekozen worden en daarom hebben de leden van de voormalige GMR geen belang bij het indienen van een geschil.

Tot slot stelt het bevoegd gezag dat de vraag of het besluit tot collectief terugtreden rechtsgeldig is, geen interpretatievraag betreft. Derhalve is de Commissie niet bevoegd daarover te oordelen.

Interpretatiegeschil

Tegen de door de OGMR gestelde interpretatiegeschillen voert het bevoegd gezag het navolgende aan.

(1) Volgens het bevoegd gezag is er geen verschil van interpretatie over de betekenis van artikel 7 WMS. Voorts heeft het bevoegd gezag niet de intentie om de communicatie tussen de OGMR en haar achterban inhoudelijk te beïnvloeden. Artikel 28 WMS bepaalt dat er een faciliteitenregeling dient te worden getroffen; het artikel regelt niet de inhoud van de te bieden faciliteiten. Het ter beschikking stellen van een adressenbestand staat volgens het bevoegd gezag op gespannen voet met de Wet bescherming persoonsgegevens, zodat daartoe niet kan worden overgegaan.

(2) Alleen aan de GMR als geheel, en derhalve niet aan een geleding of een individueel lid van de GMR, komt het informatierecht op grond van artikel 8 WMS toe. Indien de GMR van mening is dat het bevoegd gezag onvoldoende informatie verstrekt, is het instellen van een vordering tot nakoming WMS bij de ondernemingskamer van het gerechtshof te Amsterdam de aangewezen weg. Voorts is er geen noodzaak voor de (O)GMR om over het gehele Plan van Aanpak te beschikken omdat dit plan een vertaling zal vinden in de begroting, ten aanzien waarvan de GMR zijn medezeggenschapsrechten kan uitoefenen.

(3) Bovenbestuurlijke besluiten als het Position Paper C zijn niet onderworpen aan medezeggenschap op basis van de WMS. De gevolgen van dergelijke besluiten voor de afzonderlijke instellingen worden voorgelegd aan de medezeggenschapsorganen van die instellingen. Als derhalve financiële of personele gevolgen voor A voortvloeien uit C-beleid, worden de ter zake te nemen besluiten voorgelegd aan het bevoegde medezeggenschapsorgaan.

(4) Het is volgens het bevoegd gezag niet juist dat het Plan van Aanpak en het Position Paper aan slechts één geleding van de GMR zijn voorgelegd, zodat de situatie van artikel 8 lid 6 WMS zich niet voordoet. Door toezending van de documenten aan de GMR heeft het bevoegd gezag geheel voldaan aan zijn informatieplicht op grond van de artikelen 8 en 11 WMS. Voorts kan een afzonderlijke geleding geen aanspraak maken op het verstrekken van informatie door het bevoegd gezag.

(5) Het bevoegd gezag onderschrijft de stelling van de OGMR dat de C niet een school in de zin van de WMS is, alleen al omdat een van de deelnemende instellingen een ROC is. De GMR van A behartigt de belangen van personeel, ouders en leerlingen op de C. Dat is conform de WMS en werkt in de praktijk goed. Ook de voorgestelde deelraadstructuur is in

overeenstemming met de WMS. Voor het bevoegd gezag is niet duidelijk waarom hier sprake zou zijn van een interpretatiegeschil en om de interpretatie van welk artikel uit de wet, reglement of statuut wordt verzocht.

(6) Het verzoek om vergoeding van de kosten van rechtsbijstand van de OGMR kan geen betrekking hebben op de kosten die gemaakt zijn ten behoeve van de oudercommissie van de C. Voorts zou het verzoek alleen betrekking kunnen hebben op de kosten van de OGMR van na 20 april 2010, omdat eerst op die datum melding is gemaakt van kosten en om vergoeding daarvan is verzocht. Overigens is door deze enkele melding niet voldaan aan de voorwaarde van artikel 12 medezeggenschapsstatuut, dat vereist dat de kosten voor medezeggenschapsactiviteiten vergoed worden indien het bevoegd gezag vooraf in kennis wordt gesteld van het activiteitenplan of het concrete voornemen. Door deze handelwijze is het bevoegd gezag niet in de gelegenheid geweest vooraf overleg te voeren en afspraken te maken. Voorts kan op grond van het medezeggenschapsstatuut uitsluitend de GMR als geheel, en niet een afzonderlijke geleding daarvan, aanspraak maken op vergoeding van kosten, aldus het bevoegd gezag.

5. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid van de Commissie en de ontvankelijkheid van het verzoek

De in de GMR vertegenwoordigde scholen zijn aangesloten bij de Commissie, zodat de Commissie in zoverre bevoegd is kennis te nemen van het geschil.

Om de ontvankelijkheid van het verzoek waarmee het interpretatiegeschil aan de Commissie is voorgelegd te kunnen beoordelen, dient de Commissie zich een oordeel te vormen over de rechtsgeldigheid van het besluit van de GMR van 21 april 2010 om de GMR op te heffen c.q. collectief terug te treden. Om die reden kan niet worden gezegd dat de Commissie niet bevoegd is om zich over deze kwestie uit te spreken.

Naar het oordeel van de Commissie vindt het meerderheidsbesluit om de GMR op te heffen c.q. collectief terug te treden geen basis in de WMS of de toepasselijke reglementen. Opgevat als besluit om de GMR op te heffen, komt de gang van zaken op 21 april 2010 in strijd met artikel 4 lid 1 WMS, dat het bevoegd gezag verplicht om een GMR in te stellen. Daarmee verdraagt zich niet een besluit van de GMR tot opheffing van de GMR als zodanig. Ook opgevat als een besluit tot collectief terugtreden verdraagt de gang van zaken op 21 april 2010 zich niet met de WMS. Gelet op tekst en strekking van de WMS is de Commissie van oordeel dat een besluit tot aftreden als lid van de GMR naar zijn aard slechts door een lid van de GMR zelf kan worden genomen en derhalve niet door de overige leden, ook niet als die een meerderheid zouden vormen. Omdat leden hun mandaat niet ontlenen aan een benoeming door een (G)MR zelf, maar zij dienen te worden gekozen door de geleding die zij vertegenwoordigen, zou het in strijd zijn met het systeem van democratische vertegenwoordiging binnen de school, indien de (G)MR dat mandaat zou kunnen doorkruisen door een meerderheidsbesluit tot collectief terugtreden. De inhoud van het (G)MR-reglement of van het huishoudelijk reglement van de GMR mag niet in strijd komen met de WMS. Evenmin kunnen deze reglementen dienen als basis voor een besluit dat in strijd komt met de WMS. In de artikelen 8 en 12 van het huishoudelijk reglement van de GMR kan daarom geen rechtsgeldige grondslag worden gevonden voor het besluit zoals op 21 april 2010 in de GMR genomen. Derhalve dient dit besluit als een rechtens niet-genomen besluit c.q. nietig besluit te worden aangemerkt en ontbeert het rechtsgevolg. De Commissie blijft in dit opzicht bij haar voorshandse oordeel en herhaalt dat hier als haar definitieve oordeel.

Het recht om een interpretatiegeschil in te dienen komt, voor zover in dit geding van belang, op grond van artikel 31 onder d WMS toe aan de GMR of een geleding daarvan. De bevoegdheid om te besluiten tot het aanhangig maken van een interpretatiegeschil komt toe aan de leden die op het desbetreffende moment de geleding vormen. Om te bepalen of het besluit, indien niet eenstemmig, bij meerderheid is genomen, blijven vacatures buiten beschouwing.

De ouderleden van de ouder/leerlinggeleding van de MR zijn deels benoemd door, althans afkomstig uit en afgevaardigd door uit de op de locaties fungerende ouderraden. Dat geldt in elk geval voor de leden L, N en K. Het ouderlid M is kennelijk tot de GMR toegetreden nadat hij eerder actief was in de CMS van de C; hetzelfde geldt voor het leerlinglid O. De leerlingen P en Q zijn kennelijk toegetreden nadat binnen de school leerlingen waren opgeroepen om zich aan te melden. Derhalve kan niet worden gezegd dat de leden van ouder/leerlinggeleding van de (G)MR van A krachtens openbare verkiezingen, met kandidaatstelling, zijn gekozen. De Commissie is van oordeel dat deze gang van zaken niet in overeenstemming is met de wet. De Commissie is bekend dat van tijd tot tijd verkiezingen van (G)MR-leden achterwege blijven, omdat het aantal kandidaten ontoereikend is, en dat in dat geval de kandidaatleden zonder uitdrukkelijk te zijn gekozen in de (G)MR zitting nemen. Deze gang van zaken is naar het oordeel van de Commissie niet in strijd met de wet zo lang er sprake is geweest van een mogelijkheid van kandidaatstelling die met voldoende openbaarheid is omgeven.

In het onderhavige geval heeft de Commissie niet met zekerheid kunnen vaststellen dat deze openbare kandidaatstelling in voldoende mate heeft plaatsgevonden. De Commissie ziet hierin echter in de gegeven situatie geen aanleiding om te bepalen dat de personen die het interpretatiegeschil aan haar hebben voorgelegd en die zich aandienen als OGMR, wegens het ontbreken van een voldoende mandaat, niet kunnen worden ontvangen. De Commissie wijst er op dat de vaststelling van het medezeggenschapsstatuut en de medezeggenschapsreglementen, en het op basis daarvan tot stand brengen van een MR en een GMR, de eerste verantwoordelijkheid is van het bevoegd gezag. Daaraan doet niet af dat, zoals ook in dit geval heeft plaatsgevonden, de regeling van kandidaatstelling en verkiezing, kan worden overgelaten aan (onder meer) een ouderraad en/of leerlingenraad. In dat geval berust op het bevoegd gezag een zorgplicht om zich, nadat kandidaatstelling en (eventueel) verkiezingen hebben plaatsgevonden, ervan te vergewissen dat de beoogde leden van de (G)MR over een voldoende mandaat beschikken. In het onderhavige geval is dat ten aanzien van de leden L, N en K kennelijk niet gebeurd. In elk geval heeft het bevoegd gezag eerst in de loop van de procedure voor deze Commissie naar voren gebracht dat de desbetreffende leden geen lid van de GMR zouden zijn. Dat is naar het oordeel van de Commissie te laat. In verband met de positie van de andere leden van de OGMR, voor zover afkomstig van A (M, O, P en Q), stelt de Commissie voorop dat een constructie waarin een persoon wordt gezien als volwaardig lid van de (G)MR, behoudens waar het betreft het uitoefenen van stemrecht, niet in overeenstemming is met het systeem van de WMS. Een dergelijke constructie zou uitsluitend toelaatbaar zijn op grond van een expliciete wettelijke regeling, die echter ontbreekt. Denkbaar is een constructie waarin een werknemer, ouder of leerling zonder voldoende mandaat - niet als lid en daarom zonder stemrecht - (tijdelijk) deelneemt aan de beraadslagingen in de (G)MR-vergaderingen. In dat geval moet verzekerd zijn dat de desbetreffende werknemer, ouder of leerling bekend is met zijn of haar beperkte status en daarmee uitdrukkelijk instemt. Het bevoegd gezag heeft gesteld dat de vier later toegetreden leden uitdrukkelijk is meegedeeld dat zij geen volwaardige, stemgerechtigde (G)MR-leden zouden zijn. Het bevoegd gezag heeft niet gesteld en ook is anderszins niet gebleken dat de vier later toegetreden (G)MR-leden met deze status hebben ingestemd. Evenmin heeft het bevoegd gezag gesteld of is anderszins gebleken dat de vier later toegetreden (G)MR-leden zich *steeds*, ook in kwesties waarop het onderhavige geschil geen betrekking heeft, van het uitbrengen van een stem hebben onthouden.

Gelet op een en ander is de Commissie van oordeel dat het bevoegd gezag zich niet eerst nu - in een fase waarin een geschil met (een deel van) de GMR is ontstaan en dat geschil aan de Commissie is voorgelegd - op het ontbreken van voldoende mandaat (en daarmee het ontbreken van stemrecht) kan beroepen.

Ten aanzien van de vraag of de OGMR op deugdelijke en kenbare wijze een besluit heeft genomen om het onderhavige geschil aan de Commissie voor te leggen, overweegt de Commissie als volgt. Het besluit is kennelijk genomen na afloop van de GMR-vergadering van 21 april 2010. De Commissie acht het voldoende aannemelijk dat drie leden van de OGMR die ter vergadering aanwezig waren (L, M en K), na afloop daarvan hebben besloten om het geschil aanhangig te maken, terwijl deze leden zich later hebben verzekerd van de instemming van het leerlinglid O. Gelet op de inhoud van het aan de Commissie voorgelegde geschil, onder meer betrekking hebbend op een gedeelte van de agenda aan de behandeling waarvan de GMR vanwege het meerderheidsbesluit om collectief terug te treden niet is toegekomen, heeft de Commissie geen reden eraan te twijfelen dat aldus een meerderheid van de OGMR daadwerkelijk het geschil aanhangig heeft willen maken .

Indien de OGMR besluit om, zoals in het onderhavige geschil, een interpretatiegeschil aanhangig te maken, wordt zij verondersteld daarbij belang te hebben. Dat het bevoegd gezag binnenkort verkiezingen zal organiseren, doet daaraan niet af.

Op grond van bovenstaande komt de Commissie tot het oordeel dat zij bevoegd is kennis te nemen van het geschil en dat de OGMR ontvankelijk is in haar verzoek.

Het toetsingskader

Op grond van artikel 35 WMS dient de Commissie bindend uitspraak te doen over de vraag welke interpretatie aan het bepaalde bij of krachtens de WMS dan wel het GMR-reglement dient te worden gegeven.

De interpretatie

Ten aanzien van de aan haar voorgelegde interpretatiegeschillen overweegt de Commissie als volgt.

(1) Artikel 7 WMS regelt de algemene taken van de (G)MR. Uit de tekst van de wet noch uit de parlementaire stukken blijkt dat ouders aan deze bepaling rechtstreeks een recht op overleg met of informatieverstrekking door het bevoegd gezag kunnen ontleen. Uiteraard moet de (G)MR ter vervulling van zijn wettelijke taken over instrumenten kunnen beschikken, doch de aanspraken daarop zijn niet geregeld in artikel 7 WMS. Indien de (OG)MR het voor de vervulling van zijn taken nodig acht de achterban te raadplegen, kan hij daarvoor een beroep doen op hetzij facilitering op grond van artikel 28 lid 1 WMS, hetzij op facilitering krachtens een op grond van artikel 28 lid 2 WMS getroffen regeling. Het ter beschikking stellen van een adressenbestand aan de (OG)MR is naar het oordeel van de Commissie aan te merken als "het gebruik van voorzieningen" als bedoeld in artikel 28 lid 1 WMS. Voor zover de Wet bescherming persoonsgegevens het ter beschikking stellen van deze gegevens beperkt, welk standpunt door het bevoegd gezag overigens niet nader is onderbouwd, merkt de Commissie op dat een adressenbestand ook op andere wijze dan door fysieke overdracht ter beschikking kan worden gesteld. Daarvan is bijvoorbeeld ook sprake als het bevoegd gezag zelf zorg draagt voor de verzending aan ouders en/of leerlingen van een door de (OG)MR opgestelde brief.

(2) Artikel 8 lid 1 WMS bepaalt dat de MR van het bevoegd gezag, al dan niet gevraagd, tijdig alle inlichtingen ontvangt, die deze voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijze nodig heeft. In beginsel omvat “alle inlichtingen” naar het oordeel van de Commissie (onder meer) alle stukken betreffende een aangelegenheid met betrekking waartoe de (G)MR een hem toekomende bevoegdheid uitoefent of (binnen afzienbare termijn) zal uitoefenen, inclusief relevante achterliggende stukken en bescheiden. Derhalve kan het bevoegd gezag op eigen gezag niet volstaan met toezending van een samenvatting van een beleidsstuk, indien ten aanzien van de inhoud daarvan een instemmings- of adviesrecht geldt. Mutatis mutandis geldt hetzelfde voor een MR-geleding, voor zover het gaat om de uitoefening van een eigen bevoegdheid van die geleding. Dit betekent dat het bevoegd gezag bij de adviesaanvraag ten aanzien van het Plan van Aanpak op grond van artikel 8 lid 1 WMS niet kon volstaan met toezending aan de GMR van uitsluitend een samenvatting van het Plan van Aanpak.

Het bepaalde in artikel 8 lid 1 WMS strekt er naar het oordeel van de Commissie niet toe een geleding of een individueel lid van de (G)MR een recht op alle inlichtingen te verschaffen indien de uit te oefenen bevoegdheid toekomt aan de (G)MR als geheel, tenzij de (G)MR een verzoek van die geleding of dat individu zou ondersteunen. In voorkomend geval zal de (G)MR daarover - desnoods: bij meerderheidsbesluit - dienen te beslissen.

(3) Ten aanzien van het Position Paper C staat vast dat dit een beleidsstuk is ten behoeve van de C, en niet rechtstreeks en alleen ten behoeve van A. Als zodanig is het Position Paper dan ook niet aan te merken als een beleidsaangelegenheid ter zake waarvan aan de GMR van A medezeggenschapsbevoegdheden toekomen. Dat neemt niet weg dat een dergelijk document, vanwege de bestuurlijke betrokkenheid van het bevoegd gezag van A bij de C, concrete voornemens of maatregelen kan bevatten ter zake waarvan aan de GMR van A of een geleding daarvan medezeggenschapsrechten toekomen. De binding van het bevoegd gezag van A aan de besluitvorming binnen de C kan in een dergelijk geval, gelet op de uit de WMS voor de GMR van A voortvloeiende medezeggenschapsrechten, niet anders zijn dan een voorlopige binding. Bij het nemen van dergelijke besluiten als bestuurder van de C doet het bevoegd gezag van A er in de ogen van de Commissie dan ook goed aan om een voorbehoud te maken bij die onderdelen van het vast te stellen beleid, waarvoor advies van de GMR dient te worden ingewonnen of instemming van de GMR dient te worden verkregen.

(4) Aangezien het Position Paper als zodanig niet aan de uitoefening van medezeggenschapsrechten door de GMR van A is onderworpen, en de OGMR geen onderwerpen uit het Position Paper heeft aangeduid ten aanzien waarvan de (O)GMR niettemin medezeggenschapsrechten dient uit te oefenen op de wijze als hiervoor aangeduid, betekent het bovenstaande dat niet gezegd kan worden dat het Position Paper informatie betreft als bedoeld in artikel 8 lid 1 WMS. Ook de situatie van artikel 8 lid 6 WMS doet zich hier niet voor. Er is immers geen sprake van het voorleggen van het Position Paper of het Plan van Aanpak aan een geleding, als gevolg waarvan het ook aan een andere geleding zou dienen te worden aangeboden.

(5) Partijen verschillen niet van mening over de vraag of de C als een school in de zin van de WMS is aan te merken. Artikel 1 van de WMS laat daar geen misverstand over bestaan. Voorwaarde voor het indienen van een interpretatiegeschil bij de Commissie is dat er tussen partijen verschil van mening bestaat over de interpretatie van het bepaalde bij of krachtens de wet dan wel het bepaalde in het medezeggenschapsreglement of het medezeggenschapsstatuut (artikel 31 onder d WMS). Nu daarvan ten aanzien van dit onderdeel van het geschil geen sprake is, is het verzoek op dit onderdeel niet ontvankelijk. Immers, dit onderdeel betreft het verschil van inzicht over de voorwaarden die moeten worden gesteld aan de medezeggenschapsstructuur binnen de C.

Partijen verschillen wél van mening over de vraag of de beoogde medezeggenschapsstructuur voor de C in overeenstemming is met de WMS. Niettemin is ook dit onderdeel van het verzoek niet ontvankelijk, omdat het geen betrekking heeft op A maar op de C en de OGMR geacht moet worden uitsluitend bevoegdheden, waaronder het indienen van een geschil, te kunnen uitoefenen ten aanzien van aangelegenheden welke betrekking hebben op A.

(6) Artikel 28 lid 2 WMS luidt: "Het bevoegd gezag treft een regeling voor de redelijkerwijs noodzakelijke kosten van medezeggenschapsactiviteiten die door ouders, leerlingen en personeel in de medezeggenschapsraad en de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad worden ondernomen, daaronder begrepen scholingskosten, kosten voor inhuur van deskundigen en kosten van het voeren van rechtsgedingen."

Aan deze bepaling heeft het bevoegd gezag uitvoering gegeven door in artikel 12 lid 2 van het Statuut als volgt te bepalen: "De kosten voor medezeggenschapsactiviteiten met inbegrip van het bijwonen van de vergaderingen van de raad zelf, worden gedragen door het bevoegd gezag. Onder deze activiteiten worden mede begrepen:

- scholing van de leden van de raad en de raad als geheel
- het inhuren van deskundigen
- het informeren en raadplegen van de achterban.

Voorwaarde is, dat het bevoegd gezag vooraf in kennis wordt gesteld van het activiteitenplan of het concrete voornemen van de raad."

Naar het oordeel van de Commissie dient artikel 28 lid 2 WMS zó te worden gelezen dat een aanspraak op vergoeding van kosten van medezeggenschapsactiviteiten niet alleen toekomt aan de (G)MR, maar ook aan een afzonderlijke geleding, in die gevallen dat sprake is van het uitoefenen van aan die geleding opgedragen taken. Dat dit niet met zoveel woorden in artikel 12 lid 2 medezeggenschapsstatuut is opgenomen doet niet af aan de gelding van artikel 28 lid 2 WMS.

Hetzelfde geldt voor de zinsnede uit de wetsbepaling dat de kosten, waarvan vergoeding wordt gevraagd, redelijkerwijs noodzakelijk dienen te zijn: deze wettelijke beperking is van kracht, ook indien die niet met zoveel woorden of anderszins in statuut dan wel reglement is opgenomen. Naar het oordeel van de Commissie impliceert de wettelijke bepaling inzake de redelijkerwijs noodzakelijke kosten dat het louter vooraf in kennis stellen van het bevoegd gezag dat een medezeggenschapsorgaan een concreet voornemen heeft dat gepaard zal gaan met kosten niet voldoende is. Deze mededeling dient te worden gevolgd door op het bereiken van overeenstemming gericht overleg tussen de betrokkenen. In elk geval dient voorafgaand aan het moment waarop daadwerkelijk kosten worden gemaakt aan het bevoegd gezag de mogelijkheid van overleg te worden geboden. Alleen dan bestaat naar het oordeel van de Commissie het recht om naderhand te maken kosten voor vergoeding door het bevoegd gezag in aanmerking te brengen.

Hoewel het bevoegd gezag in het onderhavige geval, ziende dat de OGMR zich van rechtsbijstand had voorzien, er natuurlijk op had kunnen wijzen dat er geen ongelimiteerde aanspraak op vergoeding van kosten bestond, is het toch in eerste instantie aan het medezeggenschapsorgaan om zich er vooraf van te vergewissen of (al dan niet) overeenstemming bestaat over het redelijkerwijs noodzakelijk zijn van de te maken kosten. Zou in het voorafgaande overleg geen overeenstemming over de kosten worden bereikt, dan bestaat de mogelijkheid voor het medezeggenschapsorgaan om, uitgaande van zijn eigen standpunt, nakoming van de wet te vorderen in een procedure als genoemd in artikel 36 lid 1 WMS.

Of, zoals in deze procedure aan de orde is gesteld, de kosten van een concrete medezeggenschapsactiviteit, zoals in casu het laten verlenen van rechtsbijstand, voor vergoeding in aanmerking komen, is niet een zaak van interpretatie van wet, reglement of statuut, doch betreft eveneens een kwestie van nakoming van een verplichting jegens, in dit geval, de OGMR. Ten slotte is de Commissie van oordeel dat de kosten van verleende rechtsbijstand aan de CMS niet zijn aan te merken als kosten die voor vergoeding in aanmerking komen op basis van artikel 12 lid 2 medezeggenschapsstatuut, omdat dit geen kosten zijn die rechtstreeks betrekking hebben op medezeggenschapsactiviteiten op A.

6. UITSPRAAK

Op grond van bovenstaande overwegingen oordeelt de Commissie dat:

(1a) de (G)MR aan artikel 7 WMS niet rechtstreeks een recht op overleg met of informatievervalsing door het bevoegd gezag kan ontleen;

(1b) dat het ter beschikking stellen van een adressenbestand van alle ouders is aan te merken als het “gebruik van voorzieningen” als bedoeld in artikel 28 lid 1 WMS;

(2) “alle inlichtingen”, zoals genoemd in artikel 8 lid 1 WMS, onder meer omvat alle stukken betreffende een aangelegenheid met betrekking waartoe de (G)MR een hem toekomende bevoegdheid uitoefent of (binnen afzienbare termijn) zal uitoefenen, inclusief relevante achterliggende stukken en bescheiden, waarbij het bepaalde in artikel 8 lid 1 WMS niet ertoe strekt een geleding of een individueel lid van de (G)MR een recht op alle inlichtingen te verschaffen indien de uit te oefenen bevoegdheid toekomt aan de (G)MR als geheel;

(3) het Position Paper als zodanig niet is aan te merken als een beleidsaangelegenheid ter zake waarvan aan de GMR van A medezeggenschapsbevoegdheden toekomen;

(4) niet gezegd kan worden dat het Position Paper informatie betreft als bedoeld in artikel 8 lid 1 WMS, terwijl ook de situatie van artikel 8 lid 6 WMS zich hier niet voordoet, evenmin als bij het Plan van Aanpak;

(5) de vraag of de beoogde medezeggenschapsstructuur voor de C in overeenstemming is met de WMS geen betrekking heeft op A, maar op de C, zodat het verzoek op dit onderdeel niet ontvankelijk is;

(6a) artikel 28 lid 2 WMS zó dient te worden gelezen dat een aanspraak op vergoeding van kosten van medezeggenschapsactiviteiten niet alleen toekomt aan de (G)MR, maar ook aan een afzonderlijke geleding, in die gevallen dat sprake is van het uitoefenen van aan die geleding opgedragen taken;

(6b) de wettelijke bepaling inzake de redelijkerwijs noodzakelijke kosten impliceert dat het louter vooraf in kennis stellen van het bevoegd gezag dat een medezeggenschapsorgaan een concreet voornemen heeft dat gepaard zal gaan met kosten niet voldoende is, in die zin dat deze mededeling dient te worden gevolgd door op het bereiken van overeenstemming gericht overleg tussen de betrokkenen.

Onderwijs*geschillen*

**Landelijke Commissie
Geschillen WMS**

Aldus gedaan te Utrecht op 11 november 2010 door mr. D.J.B. de Wolff, voorzitter, mr.dr. W.J.J. Beurskens en prof.mr. D. Mentink, leden, in aanwezigheid van mr. M. Smulders, secretaris.

w.g.

w.g.

mr. D.J.B. de Wolff
voorzitter

mr. M. Smulders
secretaris

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 36 lid 3 WMS beroep open bij de Ondernemingskamer van het Gerechtshof te Amsterdam, Postbus 1312, 1000 BH Amsterdam. Het beroep wordt ingediend binnen een maand nadat het bevoegd gezag dan wel de OGMR van de uitspraak op de hoogte is gesteld.

Op grond van artikel 36 lid 4 WMS kan het beroep uitsluitend worden ingesteld ter zake dat de Commissie een onjuiste toepassing heeft gegeven aan het bepaalde in de wet.